

Bilag 6.

## VIBORG BISPEEMBEDE.

Viborg, den 21. Oktober 1924.

*Til Kirkeministeriet.*

I Skrivelse af 3. ds. har Ministeriet udbedt sig min Udtalelse i Anledning af et til Ministeriet indsendt Andragende fra kvindelige teologiske Kandidater og Studenter om, at der maa skaffes Lovhjemmel for Kvinders gejstlige Ordination.

Jeg skal i denne Anledning udtale:

Imod Kvinder som Præster vil der sikkert fra mange fromme Kristnes Side blive fremført forskellige Udtalelser i Bibelen. Det forekommer mig, at de her i Betragtning kommende Bibelsteder *maaske* kan fortolkes saaledes, at der ikke derfra kan udledes nogen absolut Hindring for, at Kvinder kan ordineres, og jeg skal derfor ikke komme ind herpaa.

Men naar jeg alligevel ganske afgjort maa fraraade Kvinder som Præster, har dette følgende Grunde.

1. Det er ikke noget fra Menigheden kommende Krav, der imødekommes, hvis man tillader Kvinders Ordination og Ansættelse i Præsteembede. Men det er en udefra kommende Strømning om Kvinders Ligeberettigelse, der breder sig ind over Kirkens Enemærker, og der er ikke nogen Grund til af Hensyn hertil at gøre Brud paa vor Kirkes gamle Orden.

Det Gøgeæg, som andre lægger i Kirkens Rede, har Kirkens Mænd ikke nogen Grund til at være med til at ruge ud.

2. Saa vidt mig bekendt, er det allerede for længe siden prøvet i Amerika og maaske andetsteds at gøre Kvinder til Præster, og der foreligger ikke nogen Efterretning om, at der derved er vundet noget af Betydning for Kirken. Det hele er et Bizzareri, som tilfredsstiller nogle faa »Kvindesagsmennesker«, men er uden Betydning for Guds Riges Fremme.

3. Min væsentlige Indvending mod Kvinder som Præster er den, at jeg anser Præstegerningen for ikke at svare til Kvindens Naturel, Jeg tænker her særligt paa den stadige Prædikegerning. Det vil volde Kvinden Vanskelighed, netop fordi huu er Kvinde, i det hele at færdes i Kirken, thi dette »at færdes« kan hun gøre smukt og derved frembringe Farer, og uskønt og derved frembringe Kritik, alt i ganske anden Grad end naar det er Manden, det drejer sig om. Men dette betyder mindre i Forhold til det at prædike. Muligen den ene og anden Kvinde kan prædike en enkelt Gang eller flere Gange saa godt som eller bedre end nogen Mand, baade hvad Form og Indhold angaar. Men det er det stadige Slid i Prædikenens »Trædemølle«, som Kvinderne ikke vil kunne taale. En Mands bredere Ryg taaler bedre at skulle igennem det tilbagevendende Søndag efter Søndag, kan bedre taale at bære Kritikken over Afstanden mellem Opgave og Resultat, idet en Menighed, som har Tillid til sin Præst, vil formaa at bære over med ham, fordi han i det hele bringer, hvad der behøves. En Kvinde vil falde sammen paa dette, sandsynligvis: nervøst; sikkert: i Menneskers Omdømme.

4. Jeg skal afholde mig fra at udmale de Vanskeligheder, som vil fremkomme, naar den kvindelige Præst forlover sig, gifter sig, bliver frugtsommelig, ligger i Barselseng, kører med Barnevogn. Jeg ved vel, at der kan drives Spøg med dette, og at det kan siges, at naar saadant er indrettet af Gud, maa Vanskelighederne ogsaa